

lagde Sag imod et Blad, der havde sigtet ham for at deltage i Venstres Grundlovsfester. — Men med hele den Fortid er der ikke Spor af Garanti for Ministerens Fremtid.

Jeg skal saa med et Par Ord berøre et tredie Emne, den højtærede Minister nævnte i Gaar, nemlig hans Forhold til Jægersborggades Bygningskompleks. Den højtærede Minister paastod for det første, at de Penge, som Bondestandens Sparekasse havde indsat deri, bleve udtagne 1899, og dernæst paastod han, at han ikke selv havde haft noget Tab derpaa, og at det var galt, hvad der i sin Tid havde staaet i „Social-Demokraten“ om, at han og hans Kolleger havde haft et Tab derude af op imod 1 Mill. Kr. Nu ved jeg ikke, hvorfor den ærede Minister har en saadan Interesse af at paastaa, at han intet Tab har lidt. Han sagde, at han havde faaet sine udlagte Penge tilbage, men det er jo muligt, at der har været Rentetab. Det oplyste den højtærede Minister os ikke om. Jeg tillader mig at tvivle om, at han fik alle sine udlagte Penge tilbage, og det er jo ikke nogen uhæderlig Sag at tabe nogle Penge. Jeg skal kun gøre opmærksom paa, at Ministeren har en vis Tilbøjelighed til at ville dække over alle sine Forretninger, enten de have været uheldige eller ikke — maaske for at stive sin Kredit af.

Jeg paastaar, at der er lidt store Tab fra Justitsministerens Side paa disse Ejendomme. Den 21. August 1899 blev der tinglæst en Hovedobligation af 10. August 1899 til Ejere af Partialobligationer, repræsenterede af Formanden for den sjællandske Bondestands Sparekasse — der stod netop „Formanden for den sjællandske Bondestands Sparekasse“ og ikke „Højesteretssagfører A. Alberti“ — stor 500,000 Kr. Dens enkelte Indehavere vare Enkefru Cloëtta 129,000 Kr., Fabrikant Cloëtta 128,500 Kr., A. Alberti 121,500 Kr. og Murermester Schioldann 121,000 Kr. Det hedder videre, at samtlige Ejere skulle anses som repræsenterede ved Formanden for den sjællandske Bondestands Sparekasse. Han skal til enhver Tid være beføjet til at optræde paa samtlige Ejeres Vegne. Men i Efteraaret 1905, da dette Konsortium maatte afhænde Ejendommene derude, vare de gaaede ned med 58 pCt. Naar den højtærede Justitsminister talte meget haanligt om de Oplysninger, der i sin Tid fremkom i „Social-Demokraten“, skal jeg for det første udtale, at da de fremkom, var der ikke noget Menneske, som rørte ved dem. De stammede ogsaa

fra bedste Kilde, og jeg har ikke Grund til i mindste Maade at fratagde disse Oplysningers Rigtighed, tværtimod, jeg maa hævde dem.

Den højtærede Minister søgte at skyde Skylden for de uheldige Forhold ude i Jægersborggade over paa Arbejderne. Dette vil jeg i Forbigaaende protestere imod. Arbejderne have tværtimod lidt store Tab paa de Ejendomme. Det ærede Medlem for Kerteminde (Pinstrup) talte saa meget om Bondekulturen, der særlig skulde være repræsenteret ved dette Ministerium. Det ærede Medlem skulde sætte sig ind i Justitsministerens forskellige københavnske Spekulationer og offentlige Administration. Han vilde saa finde Bondekulturen ganske ejendommeligt repræsenteret der. Ved denne Ejendomsspekulation, ved denne Opførelse af Arbejderkaserner i Jægersborggade tabte Arbejderne mange Penge, og Fagforeningerne vide at berette om, hvorledes de Gang paa Gang maatte søge at skaffe Arbejderne deres Penge fra dette Konsortium. Naar der i Arbejderklassen opstod en vis Uvillie mod dette Foretagende, havde dette for det første sin Grund deri, men dernæst fik den ogsaa Næring under den store Lockout, da Murermester Schioldann hensynsløst satte sine Lejere paa Gaden, idet han for øvrigt i lang Tid havde nægtet at modtage Lejere med flere Børn.

Jeg skal saa nævne et fjerde Punkt, som den højtærede Minister kom ind paa i Gaar, nemlig Forholdet mellem ham og Mandal-Bertelsen. Ministeren paastod, at den Tale, som lød fra vor Side om den lønlige Sammenhæng, der skulde være mellem Justitsministeren og Mandal-Bertelssens Sagførerforretning, var en stor Reklame, som sidstnævnte i og for sig kunde være taknemmelig for, en Reklame af samme Art som Højrebladens Reklame, naar de roste min ærede Kollegas, det ærede Medlem for Aarhus' (Sabroe), aldeles brillante Pølser. Men som en saadan Reklame vil det kun kunne virke, hvis det forholder sig paa samme Maade som med Pølserne, at alle Angreb maa prelle af paa Grund af disse Pølsers ubestridelige Godhed. Denne Reklame for Mandal-Bertelssens Sagførerforretning vil kun kunne virke, hvis Folk ikke tro paa Justitsministerens Erklæring om, at han ikke har det mindste med den Forretning at gøre, for kun i saa Tilfælde kan det være en Reklame. Nu er det vitterligt — jeg sagde forleden, at det var en almindelig Mening —, at Folk sige, at naar de skulle have Justitsmini-